

Hur ser kommissionen på "drug checking"?

Har kommissionen samma uppfattning som EBDD? Vilken roll kommer sådana preventiva åtgärder, som innebär en acceptans av droger, att spela i kommissionens strategi för förebyggande av missbruk?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(28 februari 2001)

Det ska först och främst framhållas att "drug checking", dvs. toxikologiska tester av tableter på plats, hör till medlemsstaternas behörighet. Kommissionen har ingenting med genomförandet av dessa åtgärder att göra.

I Europeiska unionens handlingsplan för narkotikabekämpning (2000–2004)⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna och kommissionen att hitta innovativa sätt att förebygga missbruket av syntetiska droger, och att beakta särdragen hos dem som missbrukar dessa droger. Även om det inte tas upp i handlingsplanen så kan tester av tableter på plats utgöra en del av ett sådant förebyggande arbetssätt, under förutsättning att det inte strider mot medlemsstatens lagstiftning.

Kommissionen är medveten om argument för, såväl som emot, att tester av detta slag bidrar till att minska riskerna och att öka användarnas ansvarsfulla beteende. För att uppnå bästa möjliga resultat är det viktigt att sådana tester kombineras med information och rådgivning på plats. Man bör alltså inrikta sig på riskerna med narkotikabruk i allmänhet, snarare än på att dra gränsen mellan ofarliga och farliga droger.

Testerna på plats kan snabbt ge en indikation på vilka ämnen och ingredienser som finns på svarta marknaden, samt i vilka specifika miljöer de används. Sådan information är värdefull för epidemiologiska syften och/eller som underlag för varningsåtgärder.

Forskningen är otillräcklig men Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk har beställt en studie om tester av tableter på plats inom gemenskapen. Denna forskning kommer att leda till en kartläggning av befintliga program för tester och granska deras mål, målgrupper, metoder och problem. Studien kommer att utvärdera hur åtgärder för förebyggande och riskminskning kan kopplas till testerna. Resultatet av denna studie väntas stå klart snart.

⁽¹⁾ KOM(1999) 239 slutlig.

(2001/C 187 E/147)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4115/00

från Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen

(11 januari 2001)

Ämne: Mord i Colombia

Förra sommaren uppgav den afrocolombianska befolkningen och särskilt invånarna i kommunen Buenaventura att de utsatts för hot från paramilitärer. Ingenting gjordes dock för att hindra eventuella mord och den 6 och 9 september 2000 mördade paramilitära grupper totalt 27 personer bland nämnda befolkning i Triana, Zaragoza och Las Palmas.

Nu närmar sig nya paramilitära ingripanden vid floden Yurumanguí och det intilliggande bondereservatet Calamar i Guaviare enligt uppgifter från stadens borgmästare José Germán Olarte Palomino.

Vad kan Europeiska kommissionen göra för att förhindra dessa blodbad med tanke på sakens brådskande karaktär och kommissionens relationer med Colombias regering?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(19 februari 2001)

Unionens företrädare har i samband med sina kontakter med den colombianska regeringen vid upprepade tillfällen poängterat att det är viktigt att det görs framsteg i människorättsfrågan, bland annat att det tas verkningfulla initiativ för att bemöta de paramilitära gruppernas verksamhet. De colombianska myndigheterna visar sig allt villigare att följa dessa uppmaningar. De första stegen har tagits av regeringen genom till exempel avskedande av arméofficerare som varit inblandade i brott mot de mänskliga rättigheterna och rättegångar mot militär personal i civila domstolar, men det är uppenbart att mycket fortfarande återstår att göra och det internationella samfundet måste fortsätta sin aktiva människorättspolitik.

Vad beträffar parlamentsledamotens fråga om förhindrande av mord är kommissionens och medlemsstaternas möjligheter endast begränsade. Det är upp till de colombianska myndigheterna att vidta nödvändiga säkerhetsåtgärder.

Kommissionen kommer givetvis att se till att alla uppgifter om eventuella hot mot civilbefolkningen omedelbart vidarebefordras till de colombianska myndigheterna.

(2001/C 187 E/148)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4120/00

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(11 januari 2001)

Ämne: Luftkonditionering i bilar påverkar miljön negativt

1. Känner kommissionen till den artikel som ingick i den nederländska dagstidningen "De Volkskrant" den 4 november 2000 och där det stod att hälften av alla nya bilar i Nederländerna och 80 procent av alla nya bilar i Tyskland är utrustade med luftkonditionering och att luftkonditioneringen inte används bara för att kyla bilarna under heta dagar men i ökande grad också för att ta bort is och imma från rutor och speglar på vintern? Kan kommissionen bekräfta dessa sifferuppgifter och denna utveckling eller har kommissionen några data som motsäger dem?
2. Kan kommissionen bekräfta att bränsleförbrukningen ökar i takt med att det blir allt vanligare med luftkonditionering och att dessutom kylmedlet hfk-134a som använts i luftkonditioneringsutrustning sedan ungefär tio år tillbaka är ett fluorhaltigt kolväte (HFC) med en växthuseffekt som är 1 300 gånger starkare än koldioxidens, så att detta ämne kraftigt bidrar till en fortsatt uppvärmning av vår atmosfär, trots att det inte innehåller kloratomer och således inte har sådana konsekvenser för ozonskiktet som de beryktade klorfluorerade kolvätena (CFC) som tidigare användes som kylmedel?
3. Känner kommissionen till att HFC i kylskåp och vid blåsning av plastskum för isolering och polyuretanskumplast alltmer ersätts av sådana kolväten som hittills gått fria från misstankar, såsom butan, pentan och heptan, men att HFC fortsätter att användas i luftkonditioneringsutrustning i bilar och till följd av ett årligt läckage på 25 procent dessutom ständigt måste fyllas på, med den påföljd att HFC på längre sikt kommer att näst efter koldioxiden vara den mest betydande av de växthusgaser som framkallats på konstgjord väg?
4. Delar kommissionen min oro över de skadeverkningar det medför att HFC används alltmer som kylmedel, en oro som också föranleds av växthuseffekten och med tanke på de förpliktelser som medlemsstaterna påtagit sig som ett resultat av Kyotoprotokollet om klimatförändringar och som förefaller svåra att omsätta i praktiken?
5. Instämmer kommissionen med forskares och miljöaktivisters önskemål om att bilindustrin skall åläggas minska läckaget av kylmedel och därefter ta fram alternativ som inte ger upphov till någon växthusgas och begränsar bränsleförbrukningen? Anser kommissionen — med tanke på de konsekvenser som hotar drabba miljön — att inte allt hopp och all tillit bör ställas till marknadens självreglering?